

holder ærerørige Sigtelser. Med Forbillede i § 130 i den norske Straffelov af 22. Maj 1902 foreslaar man nu i Stk. 2 Regler, hvorefter en bevidst løgnagtig Propaganda kan rammes.

Til § 131.

Der henvises til Bemærkningerne til § 124.

Til § 132 a.

Grundlovens § 85 bestemmer, at en ulovlig Forening foreløbig kan forbydes, i hvilket Tilfælde der da straks skal anlægges Sag imod den til dens Ophævelse. Træffer Domstolene Bestemmelse om Ophævelse af en Forening, har man imidlertid i gældende Lovgivning ingen speciel Bestemmelse om Straf for den, der uden Hensyn til den truete Afgørelse om Opløsning fortsætter den ulovlige Forenings Virksomhed.

§ 82 i det for Rigsdagen fremsatte Forslag til Ændring af Grundloven indeholder dels Bestemmelser svarende til den nugældende Grundlovs, dels en Bestemmelse om, at Foreninger, der virker for en Omstyrtning af Grundloven eller har visse andre nærmere angivne ulovlige Formaal, skal kunne kræves opløst ved Dom af Regeringen. Endvidere indeholder Forslaget en udtrykkelig Bestemmelse om, at Opløsningens Retsvirkninger bliver at fastsætte ved Lov.

Til Opfyldelse af denne Forskrift foreslaar man optaget en ny Bestemmelse i Straffeloven, der hjemler Straf for den, der deltager i Fortsættelsen af en Forenings Virksomhed, efter at den er foreløbig forbudt eller opløst ved Dom. Denne Bestemmelse rammer ogsaa den, der opretter eller deltager i Ledelsen af en Forening, der i Virkeligheden kun er Fortsættelse af den forbudte eller ved Dom opløste Forening. Endvidere foreskriver man en noget mildere Straf for den, der uden egentlig at deltage i Foreningens Virksomhed indmelder sig i den, efter at den er blevet forbudt eller opløst ved Dom.

Straffebestemmelsen omfatter ikke blot de i Grundlovsforslagets § 82, Stk. 2, omhandlede Foreninger, men ogsaa alle andre Foreninger.

Foruden Gennemførelsen af en Straffebestemmelse gør Grundlovsforslaget det paakrævet, at der tilvejebringes Bestemmelser om, hvorledes der vil være at forholde med en opløst Forenings Formue, Arkiv, Protokoller m. v.

Justitsministeriet maa anse det for rimeligt, at Midler, der af en Forening er

samlet til Fremme af lovsstridige Formaal, i alle Tilfælde konfiskeres, naar denne Forening opløses ved Dom. Man foreslaar derfor, at der som Tilføjelse til Straffelovens § 77, der i Forvejen bl. a. giver Domstolene en fakultativ Adgang til Inddragelse til Fordel for Statskassen af Genstande, der er bestemt til at bruges ved en forsætlig Lovovertrædelse, optages en Bestemmelse om, at der samtidig med Bestemmelsen om Foreningens Opløsning vil være at træffe Bestemmelse om, at Foreningens Formue skal inddrages til Fordel for Statskassen. Endvidere foreslaar man, at Foreningens Arkiv, Protokoller o. lign. i saadanne Tilfælde skal tages i Forvaring af det offentlige.

Til § 134.

Der henvises til Bemærkningerne til § 124.

Til § 136.

§ 136 i dens nuværende Affattelse rammer den, der offentlig tilskynder til Forbrydelse. Derimod er der i dansk Lovgivning ikke foreskrevet Straf for den, der offentlig roser eller udtrykkelig billiger en Forbrydelse, naar dette ikke kan anses som egentlig Tilskyndelse til at begaa Forbrydelsen. Da det i særlig Grad maa anses for uheldigt, at nogen ustraffet offentlig skal kunne give det sin Tilslutning, at der bliver begaaet Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed eller mod Statsforfatningen og de øverste Statsmyndigheder, foreslaar man, at en offentlig Billigelse af Forbrydelser af denne Art skal kunne rammes af samme Straf som den, der nu er fastsat i § 136 for Tilskyndelse til Forbrydelse.

Til § 137.

Da det maa anses for uheldigt, at Straffen i § 137, Stk. 2 og 3, selv under skærpene Omstændigheder ikke kan overstige Hæfte i 3 Maaned, foreslaar man, at den i Stk. 1 fastsatte Strafferamme, hvorefter Straffen under skærpene Omstændigheder, særlig naar Handlingen har været forbundet med voldsom eller truende Adfærd, kan stige til Fængsel indtil 2 Aar, ogsaa kommer til Anvendelse i de øvrige i Paragraffen omhandlede Tilfælde. Af redaktionelle Grunde har man endvidere sammenarbejdet Stk. 2 og 3 i eet Stykke. Endelig foreslaar man i Stk. 1, at Fuldbrydelsesmomentet rykkes frem, saaledes at Forsøg paa at forhindre en lovlig offentlig Forsamling straffes som fuldbrydet Forbrydelse.